

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΤΕΧΝΑΙ

Ἀνώνυμος δωρητὴς προσέφερεν εἰς τὴν ἐν Λονδί-
νῳ Ἀκαδημίαν τῶν Καλῶν Τεχνῶν 100,000 λίρας στε-
ρίλινας πρὸς ἰδρυσιν Πινακοθήκης περιεχοῦσης εἰδικῶς
ἱστορικῶς προσωπογραφίας.

Πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Θειῆς συνέστη ἐν
Παρίσις ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἰουλίου
Σίμωνος, ἥτις θέλει προβῇ εἰς συλλογὴν ἐράνων.

Τὸ βιβλίον τῆς Ἑκατονταετηρίδος οὕτω τιλο-
φορεῖται τὸ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Ἐφημερίδος τῶν Συ-
ζητήσεων ἐκδοθὲν ἐπὶ τῇ ἑκατοστῇ ἐπετείῳ τῆς ἰδρύ-
σεως αὐτῆς. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ 700 σελ.
σχήματος 4^ο, περιέχει δὲ τεσσαράκοντα ἐπτὰ ἄρθρα
γραφέντα ὑπὸ πρώην καὶ νῦν συνεργατῶν τῆς Ἐφημε-
ρίδος, ἐπὶ κεφαλῇς τῶν ὁποίων φέρεται τὸ ὄνομα τοῦ
δουκὸς τῆς Ὠμάλης. Δὲ τῶν ἄρθρων τούτων σκια-
γραφεῖται ὁ ἑκατονταετὴς βίος τῆς ἐφημερίδος, ποικί-
λοισι δὲ ταῦτα εἰκόνες πολλαί, πανομοιότυπα κλπ. Ἐν
γένει τὸ βιβλίον τοῦτο ἐκτός τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ καὶ
φιλολογικῆς ἀξίας θεωρεῖται ὡς ἀριστούργημα καλλι-
τεχνικῆς καὶ τυπογραφικῆς ἐκτελέσεως.

Ἐφημερίδος τῆς Γενικῆς Ἡαθολογίας... γυνὴ ἡ
δεσποινὶς Ἰωσηφίνα Καττάνη παρέδωκε τὸ πρῶτον αὐ-
τῆς μάθημα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βολωνίας. Ἡ
νεαρά ἐπιστήμων ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ τούτῳ μαθήματι
παρισταμένου πλήθους ἀκροατῶν, ἐπραγματεύθη γενι-
κῶς τὸ ζήτημα περὶ Βακτηριολογίας καὶ τῶν σχέσεων
αὐτῆς πρὸς τὴν Παθολογίαν, ὡμίλησε δὲ μετὰ πολλοῦ
θάρρους καὶ ἐπιστημονικῆς σαφηνείας οὐχὶ τῆς τυχούσης.

Ὁ Γαβριὴλ Μιέ, ὁ διδάσκαλος γεγραμνὸς ζωγράφος,
ἐπεράτωσεν ἄρτι νέον αὐτοῦ ἔργον, παραδοξότατον τὴν
ἐμπνευσιν. Τὸ ἔργον τοῦτο εἰκονίζει δεκατρεῖς πιθήκους
παρατηροῦντας εἰκόνα τοῦ Τρίστεν καὶ τῆς Ἰσόλδης,
τοῦ ἐρωτικωτάτου τούτου ζεύγους, ὅπερ ἀπληθυνάτισεν ὁ
Βάγνερ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ μουσικῷ δράματι.

Τὸ μνημεῖον τοῦ Ποῦσαν ἐν Ὁδησσῷ ἀπεκαλύ-
φθη πανηγυρικῶς πρότινος. Τὸ μνημεῖον τοῦτο τοῦ
μεγάλου ῥώσσου ποιητοῦ ἰδρυθὲν ἐν Ὁδησσῷ εἰς ἀνά-
μνησιν τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διατριβῆς του κατὰ τὸ
ἔτος 1823, ὅπου καὶ πλεῖστα τῶν ἀρίστων αὐτοῦ ποι-
ημάτων συνέθεσεν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Τὸ αἰσθημα τὸ ὁποῖον ἐμπνέουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
οἱ εὐεργετοῦντες ἡμᾶς, ὁμοιάζει πρὸς τὴν εὐγνωμο-
σύνην ἢν τρέφμεν πρὸς τοὺς ὁδοντοίατρούς. Ὁμο-
λογοῦμεν ὅτι μᾶς ἔκαμαν καλόν, ἀποσπᾶσαντες πά-
σχοντας ὁδόντας, ἀλλ' ἐνθυμούμεθα πάντοτε τὸν
πόνον τὸν ὁποῖον μᾶς ἐπροέβλησαν καὶ ἐπὶ τέλους
δὲν τοὺς ἀγαπῶμεν καθόλου.

*

Ὅλιγα ἐλαττώματα ἐμποδίζουν τὸν ἄνθρωπον νὰ
ἐξηγήσῃ πολλὰ προτερήματα συντείνουσιν εἰς
τοῦτο.

*

Ἡ σκέψις τὰ πάντα παραμυθεῖ καὶ ἐκ πάντων θε-
ραπεύει. Ἄν δὲ ποτε φέρῃ κακόν, ζητήσατε παρ' αὐ-
τῆς πάλιν τὸ φάρμακον τοῦ κακοῦ καὶ δὲν θ' ἄρνηθῃ
νὰ τὸ δώσῃ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ΠΡΟΠΟΙΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Δ. ΒΙΚΕΛΑ

Κατὰ τὴν ἐν Σαῖν Ναζαίρ τῆς Γαλλίας καθέλ-
κυσιν τοῦ νέου ἑλληνικοῦ θωρηκτοῦ "Υδρας παρε-
τέθη ἐπίσημον γεῦμα ὑπὸ τοῦ ἑλληνος πρεσβευτοῦ
κ. Δηλιγιάννη. Ἐν τῷ γεύματι τούτῳ ὁ ἡμέτερος
λόγιος κ. Δ. Βικέλας ἔκαμε τὴν ἐξῆς ἀληθῶς ὠραίαν
πρόποσιν :

Θὰ συγχωρήσῃτε ἓνα ξένον ἐὰν δὲν κατορθώσῃ
νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὴν ὠραίαν σας γλῶσσαν, ὅσα ἐπε-
θύμει νὰ σᾶς εἴπῃ. Καὶ ὅμως προσθέτω, ὅτι ἡ ἀνε-
παρκὴς γνώσις τῆς γαλλικῆς δὲν ἐμποδίζει ἡμᾶς τοὺς
Ἕλληνας νὰ λησμονώμεν ὅτι εἴμεθα ξένοι, ὅταν εὐ-
ρισκόμεθα ἐν Γαλλίᾳ καὶ μεταξὺ Γάλλων. Διότι
τόσοι δεσμοὶ μᾶς συνδέουν μεθ' ὑμῶν! Ἐν πρώτοις
μᾶς συνδέει ἡ Μεγάλη Προμήτωρ καθὼς τὴν
ἀπεκάλεσεν ὁ Victor Hugo. Ἀλλὰ μὲ τὴν διαφορὰν,
ὅτι ἐὰν διὰ σᾶς ἡ ἀρχαία Ἑλλάς εἶνε προμήτωρ,
δὲ ἡμᾶς εἶνε μήτηρ. Εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὴν βρετ-
τανικὴν ἐκτίμησιν τῆς συγγενείας, ἥτις συμφωνεῖ μὲ
τὴν ἰδικήν μας, εἴμεθα θεοὶ σας. Μὴ μᾶς φθονεῖτε
τὴν ὑπεροχὴν ταύτην—ἐὰν εἶνε ὑπεροχή.—Ἐπερέ-
χετε κατὰ τόσα ἄλλα!

Ἐκτός τῆς ἀρχαιότητος μᾶς συνδέουν πρὸς τὴν
Γαλλίαν οἱ δεσμοὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, δι' ὅσην φι-
λίαν καὶ εὐμένειαν μᾶς ἐπέδειξεν ἀπ' ὅτου ἠθελησα-
μεν καὶ κατορθώσαμεν νὰ γείνωμεν καὶ πάλιν Ἕθνος
ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ
λησμονήσωμεν ὅσα ὀφείλομεν εἰς τὴν Γαλλίαν; Καὶ
ἀπὸ ἀναπολοῦμεν ταῦτα ἐδῶ συνεορτάζοντες μεταξὺ
θαλασσινῶν, πῶς νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ὅσα ὀφείλομεν
εἰς τὸ Ναυτικόν της; Ἀπὸ τῆς παρουσίας του εἰς
τὸ Ναυαρίνον, ἕως καὶ αὐτῆς τῆς ἀπουσίας του εἰς
πρόσφατον ἔτι περίστασιν!

Τὸ ὠραῖον θωρηκτὸν εἰς οὗτινος τὴν καθολικὴν
παρέστημεν σήμερον εἶνε καὶ τοῦτο νέος δεσμός με-
ταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος. Τὸ πλοῖον τοῦτο εἶνε
Γάλλος, Κύριοι! Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς τέχνης σας δὲν
μεταβαίνει εἰς χεῖρας κακᾶς. Ἀνέκαθεν ἡ Ἑλλάς
ἠγάπησε τὴν θάλασσαν καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τῆς θαλάσ-
σης. Τὸ μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία ἀπὸ τῆς Σαλαμίνος καὶ
τῆς Μυκάλης μέχρι τῶν ναυμαχιῶν τῆς Ἐπαναστά-
σεως. Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν εἶπε τοῦτο ὑψηλοφρόνως
καὶ πατριωτικῶς χθὲς μόλις, ἀποκαλύπτων τὸν ἀν-
δριάντα τοῦ Μιαούλη, ἐνὸς τῶν ἐνδοξοτέρων τέκνων
τῆς "Υδρας, τῆς ὁποίας τὸ νέον θωρακτὸν φέρει τὸ
ὄνομα. Ἡ μνήμη τοῦ ἥρωος τούτου καὶ τῶν ἐν δόξῃ
ἀδελφῶν του εἶνε πολῦτιμος κληρονομία διὰ τοὺς ναύ-
τας μας. Θὰ τοὺς κάμῃ νὰ ἐπωφεληθῶσι καλλίτερον
τὰ μαθήματά σας. Διότι, Κύριοι, γνωρίζετε καλῶς,
ὅτι διὰ τὰ ναυτικά, ὡς καὶ διὰ τόσα ἄλλα, ἐδῶ ἐρ-
χόμεθα νὰ ζητήσωμεν μαθήματα καὶ παραδείγματα.

Κύριοι, δυνάμεθα νὰ σᾶς ὑποσχεθῶμεν ὅτι ἡ
«Υδρα» θὰ εἶνε πάντοτε ἀξία τῆς χώρας ἀπ' ἧς
θ' ἀναχωρήσῃ καὶ τῆς πατρίδος, ἧς φέρει τὴν ση-
μαίαν. Εὐρισκόμεθα ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ
ἐξακολουθήσωμεν ἀπολαμβάνοντες τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰ-